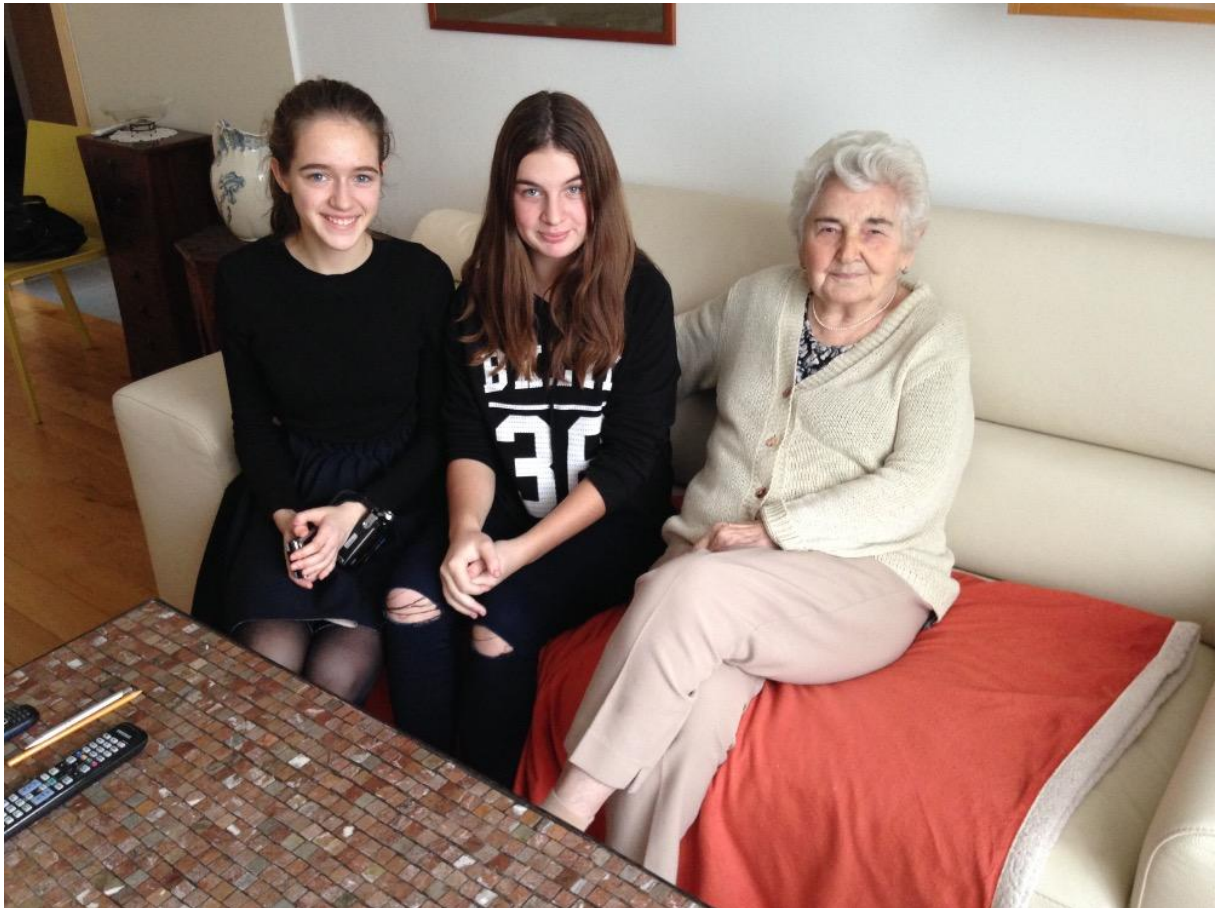

Paní Šilhánová vypráví

Zpracovaly žákyně 9A ZŠ a MŠ Chelčického, Praha 3
Maria Furletová, Kateřina Šípková a Anna Kostelníková

1 Z návštěvy paní Šilhánové

Paní Šilhánová prožila pohnutý osud díky tomu, že jí vstoupila do života II. světová válka a po srpnu 1968 se ocitla na listině režimu nepřátelských osob. Z věřícího v ideály komunismu se stal člověk, kterého samotný komunistický režim trestal a pronásledoval za jeho názory. Několikrát byla vyslýchána StB a dokonce řadu nocí trávila ve vyšetřovací vazbě v Bartolomějské ulici. Jedním z nejděsivějších zážitků byla domovní prohlídka.

Ale nyní k samotnému rozhovoru:

Bavili jste se doma o politice?

„To vždycky jako já jsem měla, můj tatínek byl lékař, ale vždycky byl velice tak nějak zainteresovaný na tom dění a v rodině jsme tím žili a v době kdy mně bylo tak ve vašem věku jsem byla, tak byla válka že jo takže to bylo období velice dramatické a takže to bylo téma naší rodiny, že jsme se o tom bavili. Můj tatínek taky musel pomáhat jako lékař na vesnici partizánům, ale taky Němcům, který přišli do jeho ordinace, takže mam takovou vzpomínku třeba že přivezli zraněného německého důstojníka, který spadl z kočáru a seděl si celou tadytu stranu ruky a tatínek mě zavolal do ordinace

a musela jsem pomáhat to mam jako do dneška v paměti jak jsem vodovou tinkturou mu natírala ruku a tak jsem měla takovej nějaký pocit,že na jedný straně mu pomáhám,ale současně se mu taky mstím.“

Když jste se bavili o politice,měli jste na něco odlišný názor?

„Jako v rodině v mý základní rodině ani ne.To jsme byli celkem za jedno.“

Proč jste vztoupili do komunistické strany?

„To byla taková doba,že nám se zdálo,že to je nejlepší cesta k nějaký takový radikální změně společnosti a tak samozřejmě netušili jsme co se všechno vyvrbí z toho z tý politiky.:

Jak vás ovlivnilo manželovo studium v sovětském svaze?

„No tak to hned potom,když už měl po studiích tak mě tam pozval,ale v týhle době jsem tam ani nebylo možný tam jet to bylo všechno ještě tak svázaný a takže to jsem nemohla.“

Vnímali jste se jako reformní komunisté v 60.letech?

„Ano,ano“

Co jste prožívala vy osobně,když došlo k sovětské invazi?

„Sovětská invaze no.No tak to byla samozřejmě velice těžká noc.Nečekali jsme to vůbec a takže jsme měli velký obavy,co se z toho vyvrbí“.

Napadlo vás předtím,že něco takového jako vpád vojsk Varšavské smlouvy se může odehrát?

„Ne vůbec ne.Vůbec jsme to netušili a myslim,že málokdo to tušil z mý generace.“

Co jste prožívala,když váš manžel odešel na vysočanský sjezd?

„No tak to byla taková,na to mam takovou vzpomínku,že přijel domů a ještě vlastně nevěděl,že se tohle bude konat a přišel do bytu a děti ty už byly připravený,že on někde musí bejt,že tam někde bude mít nějaký posláni takže už mu tam připravovali kabát a všechno co potřeboval a připravily ho na to,aby mohl..věděli,že tam nebude asi jenom jeden den což se taky stalo.

A jak jste se o konání sjezdu vůbec dozvěděli?“

-No to..těsně předtím než odešel.Těsně ten den předtím. „

Jak se změnilo vaše postavení po srpnu 68 po vyloučení z KSČ?

„No tak to jsme už hned se zápětí dozvěděli,že budeme vyhozený z práce a že prostě budou nějaký postihy takový což se taky stalo že jo“.

Paní Šilhánová se svým manželem Věnkem Šilhánem,

kteřý byl na Vysočanském sjezdu pověřen dočasným řízením KSČ

Setkala jste se s pronásledováním přímo vy? Bylo vám naznačeno, že byste měla manžela opustit?

„To ne. Manžela opustit to ne. O tom nebyla řeč.“

Jak probíhala domovní prohlídka?

„No tak to bylo ze všeho z celý tý..z toho období jako nejméně příjemný teda. To víte, když se vám hrabou ve věcech i těch osobních, tak to nikomu nepřidá na náladě no tak to jsme..samozřejmě měli jsme obavy, aby nepřišli na určitý papíry třeba takže jsme třeba na poslední chvíli zkovali ty věci někam, aby to nenašli. No, ale dá se říct, že ty domovní prohlídky byly ze všech kromě věznění že jo..kromě toho uvěznění to bylo nejméně příjemný.“

A máte pocit, že se vám za pronásledování někdy někdo omluvil?

-Ne. Ne, nepamatuju se. Nepamatuju se.

Jak došlo k rozhodnutí podepsat chartu 77?

-To bylo naprosto spontání, jak jsme se dověděli, že se ta charta dává dohromady, tak přišli přátelé byl to myslim Zdeněk Mlynář ještě s někým a přinesli nám ten text, tak jsme si to přečetli a podepsali jednoznačně prostě jsme se rozhodli.

Kdy vás napadlo, že komunistický režim může padnout?

-Dá se říct, že už v průběhu začátku té normalizace ne normalizace v začátku tohohle období o kterým hovořím jsme si říkali, že to nemůže vydržet.

O tom jak je odposlouchávali:

Vždycky jsme to jenom hledali ten předmět, kde by to mohlo bejt a potom teprve po nějakým času jsme na to přišli, když jsme přivolali nějakýho odborníka, který nám to tam prostě zničil.

Co vás vedlo k práci v politice?

-Že jsem se tak angažovala jo? No tak protože jsem věděla, že to co přišlo, že není správný, že s tím nemůžu souhlasit a dokonce pod timi idejemi za kterými za kterými jsme šli, že jo. My jsme jako si mysleli, že ten socialismus bude dobrá společnost a jak se to začalo prostě vyvrbovat tak to se nám nelíbilo..takže jsme prostě dost radikálně proti tomu.

V ZŠ a MŠ Chelčického dne 21. ledna 2016.